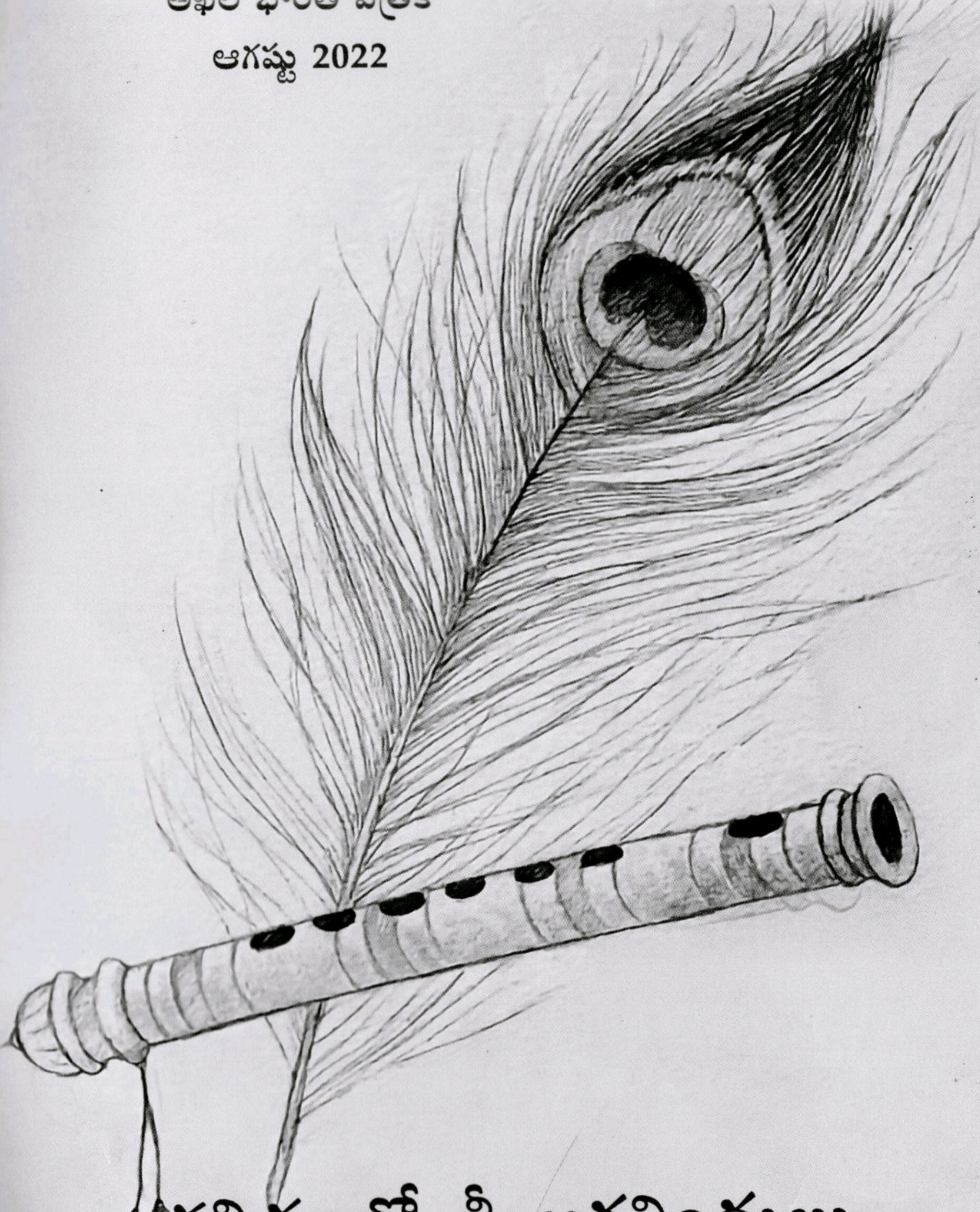
150 Birth Anniversary SRI AUROBINDO 1872—1950

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఆగష్టు 2022

కవితలలో శ్రీ అరవిందులు

విషయ సూచిక

భాగం - 1

వెలుగు

ఒక శంపాసుతుడు

అద్వైతం

దివ్యశ్రవణం

శిలారూప దేవేరి

అతిథి

సాక్షీభూత అధ్యాత్మ

నిర్వాణం

ఆంతరిక సార్వభౌముడు

విమోచనం

జీవన్ముక్తుడు

ఆహ్వానం

శ్రీ కృష్ణ

సమర్పణ

దైవకార్యకర్త

భాగం - 2

నీలిపక్షి

నిశ్చల నీరవతావాణి

విశ్వజనీన అంతర్యామి

అనంత సాహసం

విశ్వచేతన

విశ్వ అధ్యాత్మ

విశ్వ మానవుడు

దివ్యకాంతి

మహా ప్రణాళిక

శివ

తాదాత్మ్యతానందం

బ్రహ్మానందం

అమృతత్వం

శ్రీకృష్ణ

భాగం - 3

స్వర్ణకాంతి

ప్రగాఢ హృదయం గల ద్రష్ట

దివ్య శ్రవణం

భగవంతుని మాతృమూర్తి

దివ్యజ్ఞానేంద్రియం

భాగం - 4

మరుగుజ్జు నెపోలియన్

క్రూర నియంతలు

సమరంలో

నిశ్చేతన

భాగం - 5

శిఖరాల స్వరం

భగవంతుని శ్రమ

ముగింపు

సంపాదకీయ సూచన

మనుషులు చూడగల విధంగా ఉపరితలం మీద తమ జీవనమెన్నడూ లేదు గనుక ఎవరూ తమ జీవితాన్ని గురించి వ్రాయలేరని శ్రీ అరవిందులొకసారి వ్యాఖ్యానించారు. బాహ్యసంఘటనల, వాటిని నిర్దేశించే ఆంతరిక సంఘటనల, చేతనాస్థితులను తెలుసుకొన్నప్పుడు మాత్రమే నిజమైన విలువను ఇవ్వగలిగినప్పటికీ, జీవిత చరిత్రలు రచించే వాళ్ళు ప్రధానంగా బాహ్య సంఘటలను మాత్రమే నమోదుచేస్తారు. స్వీయ జీవితాన్ని గురించి వ్రాసే ధోరణిలో ఉన్న వారి కవితలు, కొన్ని లేఖల ద్వారా ఉన్నదే శ్రీ అరవిందుల ఆంతరిక జీవితంలోనికి మనం ప్రవేశించిడానికి గల ఒకే ఒక మార్గం. వారి సాధన, జీవితాల విభిన్న కాలాల ద్వారా వారి ఆంతరిక స్థితులను సూచించే కవితల మాలగా ఈ సంచికను తయారుచేసి వారి 150వ జన్మదిన వార్షికోత్సవం నాడు ఒక నివేదనగా వారికి సమర్పిస్తున్నాం.

అనువాదం : కె.వి.రావు, 9849929254

అనంతమనే సాగరం నుండి
నిశ్చల నీరవతాగిరి-శిఖరాలపై
స్వర్ణమయుడై
జ్వాలాయుధుడై అరుదెంచెను
తన మహత్వమ్ము మహాకాంక్ష
ప్రపంచాన్ని స్వేచ్ఛామయం తప్పక చేయాలని చూచె

CWSA 2:649

వెలుగు

ఆదిమ దైన్యపు గర్భంలో మొదలాయెను ఒక చలనం
నల్లగా, నిస్తేజంగా పొర్లాడెను పసి భాస్కర తేజం

నా బంగరు కురుల జలతారు దారాలతో
అల్లా నాతనికొక యుద్ధ వస్త్రాన్ని;
ఎల్లలు లేని ఆకాశాన్ని
గాలి కంబాలపై తీరముగా నిలిపి
విశాల విను వీధులపై
నిక్కంపు నీలాన్ని అలమాను
తారల చమ్కీల నద్దాను

వసంత సీమల తరుశాఖలపై
వన్నెల విరులని విరచించాను
మచ్చలేని పచ్చలనమర్చాను.
వసంత కన్యక విమల నయనాలతో
కాంతులు నా తపనల తళుకులే.

పావన హృదిపై పడగానే పాపపు చారిక
రగిలే కన్నీటిబొట్టునై
విధిలేక ఇల రాలాను.
శాపగ్రస్త లోకంలో తరంగాల విలయం
నెమ్మదించింది, నేల తెప్పరిల్లింది.
తొలినాటి తెప్పలో మిగిలిన జీవం
మృతులను దాటి ఇలపై పాదం మోపింది.
దిశదిశలా ప్రసరించిన ఆదిమ తేజం
జగతి వెతలను తరిమి కొట్టింది.
విప్పారే మబ్బులపై మెరుపుల విన్యాసం
దేవుడి శాంతిసందేశాన్ని రచించింది.

CWSA 2:5 *అనువాదం : డా॥ వి. శ్రీనివాస చక్రవర్తి*

ఒక శంపాసుతుడు

వహ్ని చరణాలతో దిగి వచ్చాడు ఉజ్జ్వలంగా అతి వేగంగా
ఒక శంపాసుతుడు భూమి మీదకు.
గర్భంలోనే వెలుగు ఉద్భవించింది
మనుష్య రూపం ఉరిమే బలంతో నిండింది.
స్వర్గ శాంత వేగం, మధుర మహత్త స్వచ్ఛమైన ఉద్వేగం
రెక్కలున్న బలమూ దిగి వచ్చాయి
మర్త్య దేహంలో - ఏకనామంతో - అందరు దేవతలూ నివసించారు.

ప్రతి ఆనంద స్వప్నపు మడతలో
సమస్త కాంతి రహిత భూగోళాన్ని
ఒక విశాల చలన తరంగం కలచివేసింది
జీవనం ఉజ్జ్వల వైభవంలో పోతపోయ బడింది.
సముద్ర హస్తాలు కాల చక్రాలను అందుకున్నాయి. మరలా - మనిషి అంతరాత్మ దేవతలు
స్వీకరించిన అతివేగం గల తేజోమహితమైన రథసారథి అయింది.
ఝుంఝూ పక్షితమైన అతని జీవనమార్గంలో
ఉన్నత భూమికల వైపు దూసుకుపోయింది ఒక కాంతికిరణం
ప్రాచీన ఫలకాలు పెద్దగా ధ్వనిస్తూ జారిపడిపోయినాయి.
వృద్ధ ప్రకృతి మృత కుడ్యం కూలిపోయింది.

యువ సౌందర్యం. భావన, దీప్తి గల
కొత్త ప్రపంచంలోకి, భగవంతుడు తనను తాను కొంగ్రొత్తగా మలచుకొని
దైవశబ్దాలు మానవుని పెదవులపై పలికాయి.
అద్భుతం తొంగి చూచే శ్వేత ఉదయాలలో
హృదయం మెరుపులగ్రక్కుతూ శ్వేత ఉషస్సులకు మేల్కొన్నది.
వాయువే ఉదాత్తమైన ఉడుపు. ఒక ఆనందం
జీవితం దివ్యమైన ఒక క్రీడ

CWSA 2:670 *అనువాదం : ఆచార్య కోవెల సుప్రసన్నాచార్య*

అద్వైతం

నేను సాలమన్ సింహాసనమైన ఓ పర్వతం మీద పచార్లు చేసాను.
అక్కడ శంకారాచార్యుల ఓ చిన్న ఆలయముంది.
వసుంధర అభూత కల్పనల కడ్డు తెరవేసిన ఆ శిఖరాన కాలపుటంచుల
మీదుగా అనంతాకాశానికభిముఖంగా అది నిలచి ఉంది.

నా చుట్టూ రూపరహితమైన ఏకాంతం ఆవహించింది.
పేరుపెట్టి వివరించలేని వైచిత్రిగా మారింది సమస్తం.
అనాద్యంతమౌ
అనాచ్ఛాదిత విశ్వపు ఆవిర్భవించని ఒకే ఒక సత్యంగా మారింది.

పరమాత్మ ఏకైక బీజాక్షరం “ఓం” తానైన మౌనరాగం
ఆచూకీ తెలియరాని ఆగమనం, నిశ్శబ్ద నిష్క్రమణం
కనిన వినిన ప్రతి క్షణిక కదలికకూ స్వస్తిపలుకుతూ
అవక్తవ్యమైన శిఖరాగ్ర వేదికపై రాజ్యమేలింది.

మూగవోయిన నిగూఢ ప్రకృతి రహస్యాల శిగలో కల్కితురాయి
ఏకైక ఏకాంత ప్రశాంతి, చలించని శూన్యకాంతి - అవిరళ కాంతి

CWSA 2:621 *అనువాదం : ఎ. ఆదిశేషయ్య*

దివ్య శ్రవణం

స్వనములన్నియు స్వరములన్నియు నీదు సుస్వరమే,
ఉఱుము సంగీతమును మరియు ఖగాక్రందనమును
ఆమె విషాదానందాలు జీవన రణగొణ ధ్వనులు
లలిత మాధుర్య వాగ్విశేషతయు సబబగు శబ్దములు
అప్రమేయాంబుధి యానందాట్టహాసమును
విజయమై వాయు పథమున నేగు విమాన ఝుంకారమును
భూమికిని తన వేగమును చాటు మోటారు శంఖారావమున
నిక్కి నీలిగి కదలెడు యంత్ర నినాదమును దుందుభి స్వనమును
అంతరిక్షానిల శంఖంబు పూరించుచుండు
దూరముల గుప్త రహస్యముల గూర్చిన పిలుపుయును

కమలాప్తరశ్మి ప్రభాపూరిత భూభాగ పూరితాంతరస్మృతియు
ఇప్పుడన్నియు నీదు యాశ్చర్య ధ్వనుల సంగతులుకాగ
దృష్టిలేని హృదయంబునుండి గుప్తసామరస్యంబొకటి పొడసూపు
అన్నియు వర్ధిల్లు నందమున ఆతడున్నందుచేత.

CWSA 2:622 *అనువాదం : ఆర్.సుబ్రహ్మణ్యం పంతులు*

శిలారూప దేవేరి

అడుగడుగునా గుడులతో అలారారే ఓ పట్టణంలో ఓ చిన్న గుడిలో
కొలువున్న, ఓ శిల్పి మలచిన దేవతామూర్తి చూచింది నావైపు -
ఊపిరున్న, రూపుగొన్న ఓ దివ్యచైతన్యపు బొమ్మ, ఎల్లలెరుగని
ఆయమ్మ అతిమానస రూపాంతరీకరణకు పట్టుగొమ్మ
అజ్ఞానాంధకారపు ఒడిలో ఆదమరచి నిదురిస్తున్న వసుంధర దరికి,
ఇచ్ఛాశక్తి సమన్విత జగజ్జనని మౌనంగా దిగివచ్చింది,
ఆ సమగ్ర శక్తి స్వరూపిణి, తా వికసించిన ఎడారులలో
ఆకాశంలో, అంభోధులలో వినిపించక కనిపించక నిలిచింది.
మనసు ముసుగులో మనోమయ పురుషుని చేరువలో
పెదవి కదల్చక పెను గాంభీర్య మౌనం దాల్చింది, మనం
ఆమె రహస్యాలను ఛేదించి స్వస్వరూప జ్ఞానం పొందేవరకు
పరీక్షించడానికి నిర్ణయించుకొన్న ఆ జ్ఞాన ప్రసూనాంబిక
కదలని అర్చనా మూర్తులలో కదిలే భక్తులలో తాను సమం
ఆ అనంత చైతన్య సౌందర్యం, కదలని కదలిక, కదిలే మౌనమాలిక.

CWSA 2:608 *అనువాదం : ఎ. ఆదిశేషయ్య*

అతిథి

నా మస్తిష్కం చే ముసుగు కప్పబడిన అపరిమేయ
ప్రశాంత లోతైన మరణ రహిత అస్తిత్వాన్ని
ప్రశాంతమైన రక్షణ అత్యంతాన్ని నేను శోధించాను.

అమృతుని దృష్టితో
మరణం ప్రపంచాన్ని చూస్తుంది

దైవం
మానవ దృశ్యానికి సాక్షి
హృదయానికి, శరీరానికి
బాధ, దు:ఖం లేకుండా
స్వచ్ఛమైన శబ్ద రహితమైన
రక్షణ స్థానానికే ఆ ప్రస్థానం.

ప్రమాదం, భయం
విధి వేట కుక్కలు
తమ తాళ్ళు తెంచుకుంటాయి
శరీరాన్ని నరాలను ఛిద్రం చేస్తాయి
కాలరహిత అధ్యాత్మ స్వేచ్ఛామయి

నా అంతరాత్మ మరణ రహిత ద్రవ్యంలో
జాగృతమైన, భగవంతుని కిరణం సాక్షి
సర్వశక్తివంతుడైన అతిధి, జ్వాలలాంటివాడు
రహస్యమైనవాడు

మరణం దగ్గరవుతూ వస్తుంది
భవిష్యత్తు తన సుంకం తాను తీసుకొంటుంది
ప్రకృతి నివాసాన్ని బద్దలు కొట్టే
శబ్దాలను అతడు వింటాడు
శాంతంగా, భయంకరంగా
ప్రకాశవంతంగా! అతడు ఆసీనుడై వుంటాడు.

CWSA 2:612 *అనువాదం : శ్రీరామదాసు అమరనాథ్*

సాక్షీభూత అధ్యాత్మ

ఎవరూ కదిలించలేని చైతన్యపు శాంతిలో నివసింతును నేను
నీ ప్రపంచశక్తి కార్యములను
అనంతము గుండా కదలాడే తన బలీయరెక్కలను
మరణమేలేని అశ్వపుకాల పరుగులను వీక్షించుచున్నాను
తన వెనుక సుదీర్ఘ వరుసలో తారకలను, పాలపుంతలను

సుడుల త్రిప్పుచు లాగుకొని పోవు బ్రహ్మాండ మూగ ఊర్ధ్వం
నా అస్తిత్వంలో ఒక అతి పెద్ద సర్పంలా
తన ఆనంద వజ్ర పడగతో, బాధామయ కోరలతో
చుట్టచుట్టుకొని వుండె
ఎగసేను మసక అచేతనపు లోతులనుండి
మానవుల హృదయముల మనసులందు ఎగబాకేను చుట్లు విప్పుకొని
కాంతిమయ నిద్రావస్థ ఒకానొక ఉన్నత తలమును
శాశ్వతస్తరపు ఆనందం, వైభవాలను స్పృశించె
ఈ సర్పాన్ని నేను భరించాను, తాకబడలేదు, చలనరహితుడిని
నీ సర్వజ్ఞ, మార్మిక ఇచ్ఛానువర్తినైతి

CWSA 2:602 — *అనువాదం : ఎ.జె. విక్రమ్*

నిర్వాణం

అంతయు అదృశ్యమై నిశ్శబ్ద పరమ ఏకాంతమే మిగిలె
ఆలోచన నుండి మనస్సు, విషాదం నుండి హృదయం ముక్తమయ్యె
నమ్మకమును దాటి అసత్తు విస్తరించె
నేను లేను ప్రకృతి లేదు, జ్ఞేయాజ్ఞేయమ్ము గూడ.
నగరం, వర్ణమ్ము లేని ఛాయాచిత్రమై
అల్లననాడె అసత్యమై కంపించి, స్పష్టత లేని రూపములై
ప్రవహించె సినిమాలా శూన్య ఆకారములు
సంద్రమ్ములో పైకి కన్పించు కొండకొమ్ముపలె
తీరాలు లేని అఘాతాలలో అల్లలనాడునట్లు ప్రపంచమ్ము కన్పించె
కేవలమపరిమితము, ధృవమ్ముకలిసినట్లు
బ్రహ్మాండశాంతి రూపరహిత అచంచలత
సర్వము నాక్రమించె - నేనొకపుడేదియో, అందు
ఒక నిశ్చల నీరవ నామరహిత శూన్యం
అజ్ఞేయమందు కరిగిపోవ లేదా
అనంతుని ప్రకాశ సంద్రాల పరివశించుటే చాలుననుకొనె

CWSA 2:561 — *అనువాదం : కె.వి.రావు*

అంతరిక సార్వభౌముడు

ఇప్పుడు నా అంతరంగంలోని
అధికాధిక దైవావిర్భావం
ప్రకృతి నేలపై
ఆయన సార్వభౌమాది
అధికారాలను దృఢపరుస్తోంది
చెరసాల శిబిరాన్ని
నా మనస్సు వదిలివేసింది,
ఆత్మోన్నతాల నుండి
అది కాంతిమయ సాగరాన్ని
ప్రవహింపజేస్తోంది!

నా హృదయంలోని
నిగూఢ ప్రశాంత కాంతి
ఆయన ఆజ్ఞను నిర్వర్తించుటకై
మహోన్నత స్వర్గదేవతలు
స్వారిచేయు ఉచ్చైశ్రవం వలె

సువిశాల పక్షాలను సిద్ధపరచి
నా జీవశక్తికి తోడైయున్నది
నా ఇంద్రియాలు పరమానందపు
స్వర్ణద్వారాలుగా మారుతాయి

అంధస్థూలదేహ కోశపు
తమో ప్రమత్తతను ముంచివేస్తూ;
స్పర్శ శబ్ద దృక్కుల ద్వారా
ఒక పారవశ్యం పులకరిస్తుంది,
ఆయన వెలుగు పిలుపుకు
నా అంధకారం దాసోహమంటుంది!

నాలోని ప్రకృతి ఒక రోజున
ఆయనవలె విజయవంతమై
ప్రశాంతమై, శాశ్వతమై,
అనంతమై ఆసీనమౌతుంది!

CWSA 2:613 *అనువాదం : ఎన్. అప్పాస్వామి*

విమోచనం

సుడులు తిరుగు మనో చలనమును నా నుండి విసిరివైచితిని
ఇక ఇప్పుడు చైతన్యపు ప్రశాంత స్వేచ్ఛా మౌనము నందు నిలిచితిని;
కాలము మరణములేని వాడినై జీవజాతిని అధిగమించితిని,
నా శాశ్వతత్వపు కేంద్రమందు.

నేను తప్పించుకొంటిని మరియు నా చిన్ని అహము మరణించినది;
అమరుడగు ఏకాంతుడను అనిర్వచనీయుడను;
నేను సృజించిన విశ్వమునుండి వెలుపలకు వచ్చితిని,
నామరహితుడనై, పరిమాణమునకందనంత

విశాలమైన తుదిలేని కాంతిచే నా మనసు మూగవోయెను,
నా హృదయము ఆనందము, శాంతి ఏకాకి
నా ఇంద్రియములు స్పర్శ శబ్ద రూప ఆకర్షణల ఉచ్చుకు అతీతమాయెను
ధవళ అనంతములలో నా దేహము ఒక బిందువయ్యేను,
ఒకే ఒక పురుషుని కేవల నిశ్చల పరమానందమును నేను;
నేను ఎవ్వరినీ కాను, ఉన్నదంతయును నేను.

CWSA 2:604 *అనువాదం : ఎ.జె.విక్రమ్*

జీవన్ముక్తుడు

మూకవోయిన భూతత్వమునకు తెలిసిన
నిశ్శబ్దమును మించినది కలదు; అది అంతరాత్మలో
అచంచలమైయున్నది. అది సర్వదా అనంతముల
స్పర్శతో సర్వదా స్పృశింపబడియున్నది.
అది శాశ్వతత్వపు పాదపీఠము

ఇక్కడొక అద్భుతమున్నది
భువివైపు దృష్టిబరుప నిరాకరించునది
సర్వమును దర్శించు నేత్రమును
గొప్ప జ్వాలలో ముంచెత్తు
భగవంతుని నిశ్చలత్వమును
తెరచినది, మేల్కొల్పినది;
ప్రకృతి అచంచల అంబుధిని కదలించుచున్నది.

ఒక శక్తి అవతరించుచున్నది;
దానిని విధి జయించలేదు, చలింపజేయ
(అది) పర్వతముల కంటె స్థిరము
గంభీరముగ పారు జలముల
ఏకైకశక్తి ప్రకాశమానమగు నిశ్చలత;
అలుపు లేకుండ లోకములను, యుగములను భరించుచున్నది

(దానిని) అంతులేని ఆనందము ఆవరించియున్నది
ఉన్నత స్థాయిలోని నిరపేక్ష అమృతమయ ఆనందము వశపరుచుకొనె
ప్రేమతో ఏకముచేసి ముద్రవేసినది
(అది) సర్వసౌందర్యము, సర్వ ప్రియము
గుప్పిట ఏకత్వము ప్రేమ ముద్రను వేసె.

అతడు కాలము మందగతినుండి తప్పుకొని
ఆలోచన ఆలాపన లేని ఆనందముతో పరవశించి
శాశ్వతమై హృదయములో జ్వలించును.
వ్యక్తిరూపము, గుర్తులను విప్పును
ఊర్ధ్వమున సర్వజ్ఞ నిశ్చలత యందు ఆసీనమైయున్నది.

ఇక్కడ మర్త్యదేహమును అంగీకరించుచున్నప్పటికి
అతడు చావులేని వాడె. పరిమితి, బంధము గాని అతనికి లేదు.
ఆతనికి కల్పములు క్రీడాస్థలములు
జీవితము, దాని కర్మలు, ఆతని అద్భుతమైన

వేచియున్న ప్రకృతికి దైవశక్తులను తీసికొనివచ్చుటే (పని)
దాని శ్రమ బాధలను, విశాలమైన రెక్కలుగల శాంతితో సహకరించును.
ఆమె చిరకాలపు బాధను సంతోషముతో తొలగించును.
నిశ్చేతన చీకటిలో వెలుగును ప్రసరింపజేయును.

అతడు కర్మలు చేయుచు జీవించును,
ఎవరి అంతరాత్మ ఉన్నత విషయములైన
శాశ్వతత్వము, అతిమానసికాలను
స్వాధీనం చేసుకొని ఆనందానుభూతిననుభవించుచున్నదో ఆతనికి
మనస్సు చిన్న భావములు వ్యర్థ విషయములు -
సర్వజ్ఞుడు, అతనికి మార్గదర్శి, ప్రేమికుడు, రక్షణ అయి ఉన్నాడు.

CWSA 2:551 - 52 *అనువాదం : మానాప్రగడ శ్రీరాములు*

ఆహ్వానం

గాలి, తుఫాను, నా చుట్టూ చెలరేగుతుండగా
పర్వతం వరకు, చిత్తడి నేల వరకు నేను వెళ్తాను.
వాగులో నడుచుకుంటూ, మంచులో కష్టంగా కదులుతూ
నాతో వచ్చేదెవరు? నాతో పైకెవరు రాగలరు?

నగరాల అల్ప వృత్తములలోగాక
నీ తలుపులు, గోడలచే నొక్కివేయబడి నివసిస్తున్నాను.
ఆకాశంలోని నీలం నాపై భగవంతుడు
నాకు వ్యతిరేకంగా గాలి తుఫాన్లు తిరుగబడుతున్నాయి.
నా పరగణాలలో ఏకాంతంతో క్రీడిస్తాను.
దుస్సాహసం నాకు సఖుడు
గాలి చెలరేగుతుండే మెట్టభూములకు ఆరోహించక్కడే నాతో
గొప్పగా ఎవరు నివసిస్తారు? స్వేచ్ఛగా ఎవరు జీవిస్తారు?
పెనుతుఫాను, పర్వతాల ప్రభువును నేను.
స్వేచ్ఛ, అభిజాత్యాల అధ్యాత్మను నేను
దృఢంగానే వుండి అపాయానికొప్పుడినై
నా రాజ్యాన్నెవరు పంచుకుంటారు, నా ప్రక్కనెవరు నడుస్తారు

CWSA 2:201 *అనువాదం : కె.వి. రావు*

శ్రీకృష్ణ

స్వర్గపుటంచుల నధిగమించి కృష్ణచరణారవింద స్పర్శకై
ఆబగా అఱ్ఱులు చాస్తున్న వసుంధర భావతీవ్రానుభూతిని
అన్వయించుకున్న నేను, మనోజ్ఞ మధుర గంభీర విశ్వంలో
విలీనమైన ఆత్మ మనోరథాన్ని ఎట్టకేలకూ అవగతం చేసుకొన్నాను.
నా కనుదోయిలో మనోజ్ఞమైన ఆ అనంత వీక్షణా సౌందర్యం ప్రతిఫలించింది.
ఆ విశ్వప్రేమికుని మురళీగాన మాధుర్యం నా వీనులలో ప్రతిధ్వనించింది.
నిశ్శబ్దంగా నా హృదయంలో నిరంతరంగా నిలిచిన అనంతానందపు
మనోజ్ఞ వైచిత్రి వైవిధ్యాలూ ఆర్ద్రతానుకంపనలూ వెల్లివిరిసినవి.
ఈ విశ్వమంతా తన విభుడు తననుజేరి ఆలింగనం చేసుకోవాలని
ఆకాంక్షిస్తూ సమ్మోహనంగా నిలకడతో నిలిచిన ఓ మజిలీ,
ఆ వేణునాదం చెవులకు చేరువయ్యే కొలదీ
జీవితం వింత అనుభూతులతో జలదరిస్తున్నది.
ఈ ఒకే ఒక క్షణం కోసం ఎన్నెన్నో యుగాలుగా వేచియున్న ప్రపంచం
చిట్టచివరకిపుడు సఫలీకృత మనోరథయై నాలో కదలాడుతున్నది.

CWSA 2:601 *అనువాదం : ఎ. ఆదిశేషయ్య*

సమర్పణ

ఓ పరమాత్మా! నేను నీ సాధనాన్ని,
నీవు నాలో వున్న నిగూఢాత్మవు, ప్రకృతివి,
మృత్యుపాశ బద్ధ నా సర్వవ్యక్తిత్వము
నీ దివ్య నిశ్చల మహత్తులో కలసిపోనిమ్ము
నీ మానస ధారా మార్గముకై
నా విదీర్ణమనోతలము నర్పించితిని,
నీ మహదేచ్ఛగా నుండుటకై
నా సంకల్పమును సమర్పణగావించితిని;
మన అనిర్వచనీయ మార్మిక సంయోగమందు
నాదన్న దేదీ మిగులనీయకు,
నీ ప్రేమపూరిత విశ్వప్రకంపనలతో,

నా హృదయము స్పందించును
భూతలోపయోగమునకై నా దేహము
నీ యంత్రముగా మారును;
నా నాడీ రక్తనాళికలందున
నీ పరవశత్వపు ధారలు కదలాడును;
నా యాలోచనలు కాంతి భైరవములై
నీ శక్త్యాధీనములగును.
నిత్యము నిన్నారాధించుచు
నీ ప్రతిరూపమందు, ఆత్మయందు
నిన్ను శాశ్వతముగ ఆరాధించుటకు
నిన్ను కలుసుకొనేందుకు
మాత్రమే నా యాత్మను నిలిపివుంచుము.

CWSA 2:611 *అనువాదం : ఎన్. అప్పాస్వామి*

దైవ కార్యకర్త

సమచిత్తంలో నేనెదుర్కొంటాను పృథ్వీ సంఘటనలను;
అందరిలో నీ పదధ్వనులు వినబడతాయి. కంటపడని
నీ పాదాలు నా ముందు దైవీమార్గాన నడుస్తాయి. పరిపూర్ణమై
సకల జీవన అద్భుతావహపూర్ణ తత్వమీవు.
ఏ ప్రమాదమూ నా ఆత్మశాంతిని కలవరపర్చలేదు;
నీవే నా కర్మలన్నీ; నీ పనులు చేస్తాను వైదొలగుతాను;
అపజయం ఊయలలూగుతుంది నీ అమృతహస్తాలపై
విజయం అదృష్టదేవత అద్దంలో ప్రతిబింబించి నిష్క్రమించే ప్రతిరూపం
మనిషి విధితో చేసె మొరటుపోరాటంలో నా బలం హృదయంలోని నీ మందహాసం;
శ్రమించేది నాలోని శక్తి ఆర్భాటంతో కూడిన ప్రణాళిక పట్ల,
ఉదాసీనంగా ఉంటుంది ముందుకు ప్రాకే సుదీర్ఘకాల సర్పం పట్ల
ఏ శక్తీ నీలో వశించి ఉన్న నా ఆత్మను నాశనం చేయలేదు.
నీ సాన్నిధ్యమే నా అమరత్వం.

CWSA 2:612 *అనువాదం : కె. వెంకటేశ్వర్లు*

భాగం-2

నీలి పక్షి

దైవత్వమనే ఉత్తుంగశృంగం మీద నిలచిన
నేను నీలాకాశంలో చరించే సుపర్ణుణ్ణి
ఛందోబంధాలను మధురంగా దేవబృందాలకు
సత్యస్వరంతో నిత్యంగా వినిపిస్తాను.
అనంతానంద ఆకాశంలోకి
అగ్నిజ్వాలగా, అనలకీలగా, ఎగురుతాను
బాధాసర్పదష్టులైన పృథివీపుత్రులకు
ఆనందమనే అగ్ని బీజాలనందిస్తాను.
నా రెక్కల్ని ~~ఈ~~కల్ని కదిల్చి దేశకాలాతీతమైన
శాశ్వత కాంతిసీమ మెట్టుతాను
పరమాత్ముని ముఖాలోకనానందాన్నీ
ఆత్మానందాన్నీ అందరికీ ప్రసాదిస్తాను.
జ్ఞానమనే అశ్వత్థవృక్షాగ్రం పై వ్రాలి
అరుణారుణ దృక్కులతో జగత్తులను వీక్షిస్తాను
నందనవన పారిజాత సుమాల మధ్య
దివ్యామృత స్రోతస్వినీ తీరాన విహరిస్తాను.
నా హృదయమే సవితృమండలం
నా మానసమే నిస్తరంగ సాగరం
నా గానమే ఛందోబృందాల సామం
నా గమనమే సృష్టిసవన సంకల్పం

CWSA 2:533 *అనువాదం : ధారా రాధాకృష్ణమూర్తి*

నిశ్చల నీరవతావాణి

ఇప్పుడు నా మనసు సద్దు చేయని అనాచ్ఛాదిత ప్రతిరూపం
ప్రపంచ దృష్టి స్పష్టం, అనుపమానం.
నీరవ నిశ్శబ్ద సంపుటిపై ఒక ఆరాధ్యదేవత సంతకం చేశాడు

అనాఘ్రాత పుష్ప ఇచ్చ అకల్మషమైన ఆలోచనల గొప్పదనం
ఒక్కోసారి ఆ పుటల మీద అజ్ఞానం రాయొచ్చు
మేధావి గూడా వ్రాస్తూ కాలాన్ని ఊహించవచ్చు
క్షణభంగురమైన కాంతి మెరుపు వంటి సందేశాలను విసిరేస్తుంది
ఆత్మలకు ఆహారంగా ప్రకృతి అంచున
పచార్లు చేస్తుంది
కానీ, ఇప్పుడు ధ్వని రహితము, అగోచరము
అయిన సర్వజ్ఞుని కిరణ ప్రభవమైన
గొప్ప మాటను నేను వింటాను
చెవి విన్నది ఆ వాణి యొక్క మౌనమే
రోజు యొక్క శాశ్వత వైభవం సేవాసంస్థ నుండి దుముకుతున్నది
అన్నీ విస్తారాన్నుంచీ, శాంతికి భంగం కలిగించని వాని నుంచీ తిప్పుతున్నవే
సముద్రపు విస్తారముక్తి కలిగించే
కోలాహలం సంతోషం కొరకే!

CWSA 2:609-10 *అనువాదం : కె.వి. రావు*

విశ్వజనీన అంతర్యామి

నాదు అంతరాత్మాలింగనమందిమిడీకృతమై యున్నదీ జగత్తంత
నా యందే వెలుగుచున్నవి చిత్త-స్వాతి నక్షత్రాదులు
ఏ సజీవరూపం వైపు చూచినను
మరో మోముతో నా స్వీయదేహమునే చూచు
నన్నున్ గాంచెడి సర్వ నయనంబులు నాదు నయనంబులే
ఎద ఎదవన్ వినిపించెడి హృదయ స్పందన నా ఒకే హృదయస్పందన
మధువు వోలె జగత్యానందంబు ప్రవహించు నా ద్వారా
తనదు వేలాది విచారంబులు నాదు వేదనలే యగు.
తనదు సర్వకర్మలు, నాపై కెగిసి జారిపోవు కెరటంబులు
ఆంతర్యంబున నిరంతర నిశ్చలత నొంది యుండుదు
కాలరహితుడనై, స్పర్శ కందని వాడనై జన్మించకుండ నేను కూర్చుందు.
నాదు ప్రశాంత దర్పణమునందు సర్వమూ ఛాయలే

నాదు విశాల అతీత స్థితి విశ్వసుడులన్ పట్టి వుంచు
సాగరంబున ముత్యము వోలె నేనందు దాగి యుందు.

CWSA 2:601 — *అనువాదం : సునీతి పంతులు*

అనంతసాహసం

అనంత అనామిక జలధి పైన
పయనించె నాదు చిన్నారి నావ;
మర్త్యతీరంబున్ వదలితి నేను.
నా వెనుక నున్నదంతయు కనుమరుగాయె, నేను ముందుకే చూతు
అజ్ఞేయ అగాధంబు, దారిచూపు మసక దీపం
కానంగరాని కరంబేదియో స్వాధీనంబందుంచుకొని నా చుక్కానినిన్
అంధకార కుడ్యములచే బంధింపబడియె సాగరంబు,
ఆకొన్న అచేతన సింహగర్జనయా అది
లేకున్న ఒక మృతయోగి నిద్రాసాగరమా
నేనన్వేషించు శక్తి మహనీయతను, నా చుట్టూ సంవేదించితిన్
క్రిందయున్నవి దాని బ్రహ్మాండ అగాధంబుల్
ఆవలన్, ఎవ్వరు అడుగిడని అదృశ్య శిఖరమున్నది
కానరాని ఆ అగాధంబునన్
ఏకాకి, అనుపమానమైన దానియందు కలిసిపోదు
మేల్కాంచెదన్ ఆ ఆకస్మిక భగవత్తేజంబులో
అదియే అలౌకిక అత్యద్భుతానంద పారవశ్యతయున్.

CWSA 2:606 — *అనువాదం : సునీతి పంతులు*

విశ్వ చేతన

విస్తృతమైన ప్రపంచాన్ని విశాలమైన
నా వ్యక్తిత్వంతో చుట్టబెట్టాను
కాలము, స్థలము నా ఆత్మలు చూస్తున్నాయి
నేనే దేవుణ్ణి, దానవుణ్ణి, దయ్యాన్ని, భూతాన్ని
తీవ్ర ఝుమ్ ఝుమ్‌ను నేనే, జ్వలిత నక్షత్రాన్ని నేనే!

సమస్త ప్రకృతి నా యందు శ్రద్ధగా సపర్యలు చేస్తుంది.
నేనే సంఘర్షణ మరియు శాశ్వత విరామం
ప్రపంచ ప్రమోదం పరవశింపజేస్తూ
నాలో ప్రవహిస్తుంది
నా ఒంటరి గుండెతో లక్షలాది మంది దు:ఖాన్ని భరిస్తాను
అందరితో సమీప తాదాత్మ్యం నేర్చుకున్నాను
అయినా నేనుగా తయారవడానికి
ఏదీ నన్ను బంధించలేదు
సృష్టి లోకం పిలుపును మోసుకుంటూ
అనశ్వరమైన గృహానికి అధిరోహణ చేస్తున్నాను
అగణితమైన రెక్కలతో కాలం, జీవితం దాటి
పుట్టిన వానిలో పుట్టబోయెడి వానిలో
ఇంకా నేను ఉన్నాను.

CWSA 2:603 *అనువాదం : కిరణ్‌బాబు*

విశ్వ అధ్యాత్మ

సర్వ ప్రకృతిలో వ్యాప్తమై ఉండు ఏకాత్మను నేను
పరిమాణమునకందక కదలని సాక్షిగా కూర్చుందన్నవాడు
ఆమె గిరులపైన వెలసిన ఏకాంత నిశ్శబ్దము అతడు
ఆమె విశ్వబలాల వృత్తాకార చలనము అతడు.

దేహాధీనమైన మనస్సు పరిధిని బ్రద్దలు గావించితిని
ఆత్మకు రూపమును మాత్రముగా ఇక ఉండబోను.
జ్వలించు పాలపుంతలు నాలోన కొలువు తీరినవి,
విశ్వమే నా బ్రహ్మాండమైన సకలము.

నా జీవితము పల్లె, ఖండాల జీవితం
భూ వ్యధను నేను, ఆమె ఆనంద పరవశ చలనము నేను;
అన్ని జీవుల విచారాన్ని, వాటి వస్తువును పంచుకొనుచున్నాను
నన్ను తాకి పోవు ప్రతి కత్తిపోటును, ప్రతి చుంబనమును సంవేదించుచున్నాను.

ప్రతి క్రియను, ఆలోచనను, భావాన్ని నేను తటస్థముగా భరించుచున్నాను,
నా అనంత అస్తిత్వమందు కాలము సాగిపోవుచుండు.

CWSA 2:619 *అనువాదం : ఎ.జె.విక్రమ్*

విశ్వమానవుడు

నేను ప్రపంచాన్ని ఒక వైపు నుండి మరొక వైపుకు చూస్తాను
ఏ దిక్చక్రమూ నా దృక్కులకు గోడ కట్టలేదు
నేను టోకియో, పారిస్, జపాన్‌లను చూస్తాను
బార్సిలోనా పైనా, కాంటన్ వీధుల్లోనూ
బాంబులు దద్దరిల్లడాన్నీ వీక్షిస్తాను
మానవుని అసంఖ్యాకమైన అకృత్యాలను,
చిన్ని చిన్ని మంచి పనులను ఒక్కడినే గ్రహిస్తాను
నేనో పశువుని అతను చంపుతాడు
పక్షులకు ఆహారమిస్తాడు, రక్షిస్తాడు
తెలియని మనసుల ఆలోచనలు, వారి పారవశ్యం నన్ను ఉన్నతుడిని చేస్తాయి
లక్షలాది జీవుల దు:ఖాన్ని ఒంటరి గుండెలో
తీసుకుపోతాను.

CWSA 2:637 *అనువాదం : కిరణ్‌బాబు*

దివ్యకాంతి

కాంతి, నిరవధిక కాంతి! చీకటికిక్కడ ఇక చోటేది!
జీవిత అజ్ఞానపు అగాధాలు వాటి మార్మికతను వదిలేస్తాయి
ఇంతకుముందు లోతుచూడని బ్రహ్మాండమైన వాటి అచేతనపుటగాధాలు
ఉంటాయి మినుకుమినుకుమంటూ అస్పష్టంగా ఎంతో నిరీక్షణతో
మారని మాయని విశిష్ట నిరంతర కాంతీ!
తెరువు, బిగిసిన రహస్య ద్వారాలను
అనంతుని దృఢసంకల్పచిత్తంలో వెలుగొందుతున్న దివ్యకాంతి
వాడని రోజాపుష్పం పుష్పించిన నా యెదలో కదలాడుతోంది.
నరనరాల హర్షాతిరేకంతో పొంగులెత్తుతున్న కాంతి!

దట్టమైన దివ్యకాంతి! ప్రతి పరితప్త జీవకణం భావావేశంలో
పెల్లుబికి నిశ్శబ్ద పారవశ్యంలో భద్రంగా
పదిలపర్చింది. ఒక సజీవ అమృతత్వ భావనని.
అత్యద్భుత దివ్యకాంతిమహోదధిలో నా అగాధాలను సంగమింపజేసి
ఆయన నిత్యానంద సమున్నత ఔన్నత్యానికి కదిలిపోతాను.

CWSA 2:618 *అనువాదం : ఎ. కైలాసపతి*

మహా ప్రణాళిక

ఆమె హర్షోల్లాసానికి, వేదనకు, ఆమె సమ్మోహనత్వానికి
ఆమె దరహాస వాయిద్య సంగీతానికి
మరులు గొలుపు జీవితం పిలిచే పిలుపుకు నేనిక చిక్కను
సద్దుమణిగె వేణుగాన లీలామయ క్షణాలు
రూపం, వర్ణం, క్లుప్త ఆనంద పారవశ్యం
నే వింటా నా విశాల ఆత్మ ఏకాంతంలో
ఈనశ్వర అధరాలు మెదలని నిశ్శబ్ద వేళ
ఆ స్వరం పలుకుతుంది
విశుద్ధ వస్తు విషయాల వింతను వెతుకుతా
చిరంతన నిశ్శబ్దం నుండీ పుడతా
మనిషి అంతరాత్మలో అవసరమొకటున్నది
ఈ ఉపరితల కాంతులు తీర్చలేవు దానిని
మనస్సు, జీవితం వాటి విభవం వాదోపవాదాలు
విస్తృత విషయానికి ఆలస్యపు అవతారికలు
పరమ దివ్య ప్రణాళికకు ఒక తికమక రేఖాకృతి
పరాత్పర చారిత్రక కావ్యానికి ఒక ముందుమాట

CWSA 2:606 *అనువాదం : సిహెచ్. హర్షవర్ధన్*

శివ

హిమకైలాస ధవళ శిఖరాగ్రాన
చిదంబరానంత - ఏకాంత - పరమేశ్వరుడు! -

పరమ ప్రశాంత జ్వాలా - యవనిక వెనుక
దిగంబరాద్భుత తాండవానంద పారవశ్యైకాంత రక్షణ చేయు.
కాని, -
అపరిమిత శివానంద పారవశ్య స్పర్శతో -
అనంత శూన్య అగాధాల మీదుగా అఖండ దృష్టి సారించు;
అచేతన (జడ) మహా గంభీర నిశ్శబ్దాల మధ్య -
మహిత భూమాత మధుర ముగ్ధభావనల గమనించు,
అర్థ-జాగృతమై ఆ దేవి శివకృపాలోకనంతో ప్రబుద్ధమై, -
అంత, -
హృదయ స్పందన ఛంద సంకల్ప గతిలో భ్రమణమొందు,
ఆద్య సృష్టి కారణానంద శివనటరాజ తాండవాద్భుత
లయ తాళగీతిని లోకాల రచించు
జీవముత్పన్నమైంది జనని గర్భంలో, మనస్సు పరిణమించింది;
ఆమె, మోమెత్తి తానే ఆతడైన, ఆ పరమేశ్వరు దర్శించు,
తుదకు, ఆత్మ పరమాత్మ గాఢాలింగనంలో (శివశక్తి)
ఒక్కటి అయ్యే పర్యంతం

CWSA 2:609 *అనువాదం : కె.యస్.భాస్కరరావు*

తాదాత్మ్యతానందం

జ్వాలామయ రీతిలో ప్రకృతి సమస్తానికి చలనం నేర్పబడెను
సమస్త భూతాలు నా ఆలింగనంలోనే ఉన్నాయి.
జ్వాలామయ అనంత ప్రేమానంద హృదయమా,
ఎలా నీవు ఒక మర్త్య దేహమందు కొట్టుకొనుచున్నావు!
నా నాడులందు అగ్నివలె జ్వలిస్తున్నది నీ ప్రహర్షమే
నా సర్వకణములు, అణువులు నీతో పులకరించెను;
ఈ దేహము నీ పాత్ర, నీ పరమానందమునకు మాత్రమే
పనికి వచ్చు ఒక సజీవ మధుపాత్ర
నీ సువర్ణకాంతికి, నేనొక కేంద్రమును
దాని సువిశాలమైన, అస్పష్ట పరిధి కూడా నేనే,
నా ఘనత నొందిన కాంతిమయ నిర్మల అంతరాత్మవు నీవే;
నా మనస్సు మెరిసే నా ఇంద్రియ జ్ఞానము, నా సంకల్పము నీవే.

నీ చైతన్యపు అనంత శ్వాసను నాలో అనుభూతి చెందుచున్నాను.
నీ శాశ్వతత్వపు ఒక చిన్న కదలికే నా జీవితం.

CWSA 2:601 అనువాదం : ఎ.జె.విక్రమ్

బ్రహ్మానందం

నురుగు నిండిన శ్వేత సింధువులాంటి పూర్ణానందంచే కబళింపబడి
దివ్యానందపు ఒక ఎగిసే కెరటమైనాను.
అనిర్ధిష్టంగా పారు ప్రమోదు ఉద్వేగ కాంతినై,
సురలోక ఝరుల సుడిగుండమునైతిని.
అక్షయుని ఆనందాల పాత్రను నేను,
అతని పసిడి పారవశ్యపు పిడుగుపాటు పుష్టిని నేను,
సృష్టి శీర్షానుదయించిన ఆనందజ్యోతిని నేను.
అతని పారవశ్యాద్భుత అగాధము నేను.
దైవపు విభూతిలో మత్తిల్లితిని,
పుట్టుక నెరుగని అతని సొగసుతో పరాజయం పాలైతి;
శాశ్వతుని మోమును ప్రత్యక్షంగా ప్రవీక్షించితి.
నా మనస్సు కాంతిలీను అతని ఖడ్గముతో వ్రక్కలైనది,
అతని ఆనందమయ స్పర్శతో నా హృదయం ఛిద్రమైనది,
అతని జ్వాజ్వలమైన కృపతో నా జీవితం ఉల్కాధూలిమయం

CWSA 2:616 అనువాదం : ఎన్.ఎస్.రవి

అమృతత్వం

భగవంతుని స్వీయ స్వేచ్ఛను నేను బాగా త్రాగి మత్తిల్లితిని
దాని నుంచి ఒక నిగూఢ సాధికారతను పొందితిని;
అది జీవించి ఉండునట్లు భౌతిక దేహమునందు దాచి ఉంచితిని,
విశాలమైన స్వేచ్ఛ కలిగిన నేను, ఒక నిష్ప్రపంచ జీవిని.
ఒక ఘడియ ఆ పరాతత్వముతో ముద్రితమై
విశ్వజనీన సంకెళ్ళనుండి కొక్కెముల నుండి నన్నది తప్పించెను;
మృత్యువును, కాలమును నిషేధించి నా ప్రకృతి
అమృతత్వపు లోతైన హృదయమందు నివసించేను.

అజ్ఞానముతో ఆమోదించిన దేవుని ఒడంబడిక రద్దు చేయబడినది;
కాలము, శాశ్వతపు ముగింపులేని రోజులుగా అయినది,
సజీవ అనంత ఆకాశపు విశాల ఆత్మయే నా అంతరాత్మ
తన జన్మించు ఆనవాలును తేజోవంతం చేసింది
ఉర్వి పరిచ్ఛదము వెనుక; పృథ్వి ముసుగు లోపల
అవినాశి స్పష్ట రూప మూస ఎదుగుచుండెను.

CWSA 2:616 *అనువాదం : ఎ.జె.విక్రమ్*

శ్రీకృష్ణ

అమేయ తేజో వారాశీ! ఓ విశ్వవ్యాప్త అనంత చైతన్యమా!
దాగుడు మూతలాడుతూ, ఇతరుల కంట బడకుండా
నీ కౌగిళ్ళలో దాచుకొన్న - వికసిత వదనంతో అలరారే
ఆ అవ్యయ దేహధారులెవరు?...
అనంత విశ్వవ్యాపిత దివ్యచైతన్యావిష్కృత విలాసమా!
విశ్వము కాలము నిస్సారంగా పడి ఉన్నవి -
"మేము నిర్వ్యాపకులం - అక్కడ మరెవ్వరూ లేరు"
"నేను నేను మాత్రమేనని" పెనుగులాడుకొంటూ,
లోకులు లోకము వ్యర్థ ప్రయత్నాలలో తలమునకలవుతున్నారు.
ఒకడున్నాడు - జీవాత్మకు పరమాత్మ;
సువిశాల విశ్వానికాత్మ; కాలానికి ఊట చెలమ;
హృదయాలకు హృదయం; మనస్సులకు మనస్సు -
అతడొక్కడే మహత్తరంగా ఉపవిష్టుడై ఉంటాడు.
అహో! శూన్యరహితంగా, పరిపూర్ణంగా తనలో తాను లీనమై
మహోజ్జ్వలంగా నిశ్శబ్ద గంభీరాంతరంగుడై
ఆప్యాయంగా హృదయానికి హత్తుకొనే అతని కరకమలాలలో
మనోజ్ఞంగా ఒదిగిపోయిన వేణువును అతని అధరాలు ముద్దెట్టుకొన్నాయి;
ఆ అధరారుణిమ మధురతకు సామగాన ఝరులు జాలువారాయి.
సకలాంత:కరణమతడు; సకల చైతన్యమతడు;
విశ్వమంతయు అతనిదే, విశ్వమే అతడు!
ఆ ప్రేమమయుని వింతపోకడల ఆరాధనలో

ఎందరో తమను తాము ఆత్మీయంగా అర్పించుకొన్నారు,
ఆ పారవశ్యానుభూతులను సొంతం చేసుకొన్నారు.
ఏకంలో ద్వంద్వం - అపార దివ్యజ్ఞాన పరిపూర్ణమైన
వ్యత్యాసమును సువిదితం గావించుకొన్న ద్వంద్వం
అనురక్తికి రెండు, ముక్తికొకటి - అనూహ్యమైన అతని విచిత్ర లీల ఇది -
బ్రహ్మచర్యం చెరగని రాసలీల - అమలిన శృంగార రసహేల!
ప్రేమ పారవశ్యంలో పెల్లుబికిన శాశ్వతానంద ప్రహేళిక
విశ్వాంతరంగంలో మురళి వినిపించిన ఆధ్యాత్మ ప్రణాళిక!!

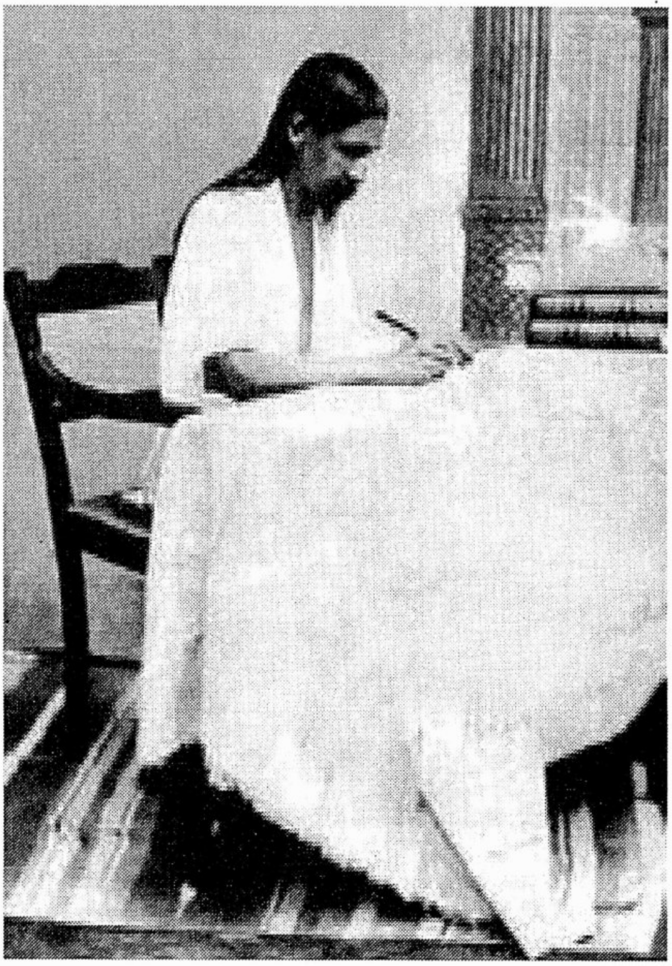
CWSA 2:637 *అనువాదం : ఎ. ఆదిశేషయ్య*

భాగం-3

స్వర్ణకాంతి

మీ సువర్ణ తేజస్సు నా మేధో వలయంలోప్రవేశించిది.
ఆ కాంతి పరిష్వంగంలో నా మనోకుహరంలోని వెలసిపోయిన గదులు
జ్ఞానతేజాలంకృత అతీంద్రియోపరితలానికి ప్రతిగా విరిసినవి,
ఓ ప్రశాంత ఓజస్తేజోలంకరణం, ఓ ఓంకారజ్వాల
నా శిరస్సునుండి స్వరపేటికపై జాలువారింది మీ సువర్ణ తేజస్సు.
నా వాక్కంతా ఇప్పుడు వేద పదబంధ స్వరకల్పన
ఆ నిశ్చల చింతన, నా ఏకైక స్వరమా! నీ స్తోత్రమాలిక;
నా మాటలు సురాపానమత్తచిత్తములు, దైవోన్మత్తములు.
మీ అమృతత్వంలో నా మనుగడను మర్దించి
మీ స్వర్ణకాంతి ప్రవంతులు నా హృదయంలో సంగమించాయి.
ఇప్పుడు నా దేహం ఓ దేవాలయంగా ఎదిగింది, మీ ఆవాసంగా మారింది
దాని భావోద్వేగములన్నీ ఏకాగ్రతతో మీ వైపే మరలి ఉన్నవి.
ఇప్పుడు మీ స్వర్ణ కాంతులు నా పాదాలచెంత పారాడుచున్నవి
నే నున్న ధరిత్రి ఇపుడు మీ ఖేలావని, మీ పీఠం.

CWSA 2:605 *అనువాదం : ఎ. ఆదిశేషయ్య*

ప్రగాఢ హృదయం గల ద్రష్ట

ప్రగాఢ హృదయంగల ద్రష్ట, రహస్యాల దివ్యబాద్‌షా
భగవానుని హృదయం నుండీ ఉబికే మార్మిక ప్రేమ ప్రోతస్సు
నీవెరిగిన త్రోవల్లో కాలంలో ఇంతవరకు
ఏ పాదం అడుగెయ్యలేదు
పదాలు గెంతెను జ్వలిస్తూ, ప్రజ్ఞా సాగరాల జ్వాలామయ కెరటాలవి
స్వర్గపు తీరాలను కడిగేసే కెరటం నీ విశాలాత్మ
ఆలోచనలు మండుచూ విరుచుకు పడెను నగ్నంగా
మానవరాత్రిని దాటుతూ
దేవతల శ్వేత నక్షత్ర లిఖితాలు
వెలుగు పొత్తంలో నుండీ పుట్టుకొచ్చెను
పుటపుటగా ఈ పుడమిన
మాద్యులైన పిల్లలకందించబడెను

CWSA 2:677

అనువాదం : సిహెచ్. హర్షవర్ధన్

భగవంతుని మాతృమూర్తి

మానసవేదనల వెనుక, మానవజననం వెనుక,
ఆలోచనల, అపభ్రంశాల వెనుక, కాలం తప్పటడుగుల వెనుక
ఒక మహాచైతన్య, నిరంతర చిచ్ఛక్తి భాసిస్తోంది.
ఆమె భగవంతుని మాతృమూర్తి ఆతని సహోదరి, ఆతని సతీమణి.
భగవంతుని వివేకతనూజ, భగవత్‌శక్తి సహచరిణి.
మానస, జీవన ఇంద్రధనుర్లోకాల సృష్టికి
ప్రభవించిందామె విశ్వాతీతుని రహస్య హృదయంనుండి
అతిచేతనరోచిర్మయ శిఖరాలు,
అచేతనా అగాధాల అంధయాత్ర మధ్య
పాషాణ సుషుప్తిలో పునరావృత, పరిభ్రమణంలో

శతకోటి నక్షత్రాల నిద్రాణ సంచలనంలో
ఎదురుతిరిగే శీతల శూన్యంలో
ఆమె జీవన సాహస ఇతిహాసం, ఆమె కాంక్షమయ స్వప్నరాశి.
చీకటి శక్తుల ఖేలనం నడుమ నిలబడి,
సృష్టి తప్పిదాలు, దుష్టవైకల్యాలను రూపుమాపి,
అజ్ఞాన ప్రపంచ విషాదాంత నాటకాన్ని
భగవానుని అమృత ఆనంద పారవశ్య దివ్యరూపకంగా మార్చాలని
ఆమె ఇక్కడే ఈ భువన తీరాలలో మెరుస్తున్నది.
ఆమె భగవంతుని మాతృదేవత.
మన అంతరాత్మల అమ్మ
భగవానుని జననలీలలో మనమంతా క్రీడాకారులం.
ఆయన వారసులం, ఆయన శాశ్వతత్వం మనదే సుమా!

CWSA 2:642-43 *అనువాదం : యజ్ఞన్న*

దివ్య జ్ఞానేంద్రియం

నిశ్చయంగా, నేనిక తినబోను పుడమి తిండి
తిందును స్వర్గఫల శాకాలను
మర్త్య సుఖం నుండి దివ్యాద్భుతానికి
మార్చినావు నా ఇంద్రియపు అలవాటును
ఇప్పుడు యీ దృష్టి, యీ శ్రవణం ఒక పారవశ్యం
ఇలలోని పరిమళాల తియ్యందనం సమస్తం
అద్భుత కెంపు గులాబీ సువాసనతో సరితూగు
ప్రతి స్పర్శలో లోతైన జలదరింపు ఆక్రమణ
తన మూలం అనంతమన్నట్లుండి పోవు
నీ స్పర్శను సంవేదింతు; అవినాశియైన నీ ఆనందం
ఆ ఆహ్లాద క్షణంలోనికి దుడుకుగా వచ్చి చేరె
విశుద్ధ ఉద్వేగపునీత, నిష్కామ నిర్మల
ఉల్లాస భరిత నీ పావన జ్వాలతో, యీ దేహం దహించుకపోతున్నది

CWSA 2:624 *అనువాదం : సి. హెచ్.హర్షవర్ధన్*

మరుగుజ్జు నెపోలియన్

(హిట్లర్, అక్టోబర్ 1939)

చూడు! చూడు మాయ తన సంకల్పంతో చేసిన వైపరీత్యము
ఒక హింసాత్మక ఉత్పాతం జనించింది,
వాస్తవం కూడా విడ్డూరంతో ఏకమై పెరిగింది,
ఆమె మంత్రదండపు ఆధిపత్యంలో
చిన్నదైనా గొప్ప విషయాలు సాధిస్తుంది,
హీనమైన విషయాలు కులీనతను పొందుతాయి.
ఈ చిరుజీవి పృథ్వి కిటునటు పాదములు మోపు
గత కాలపు మహాకాయుడి భూరి విగ్రహము మాదిరి.
నెపోలియన్ మనస్సు అతి విశాలం, ధీరం, వేగవంతము,
అతని హృదయం సాగరం మాదిరి నిశ్చలమూ, ఉద్రేకపూరితము
అతని సంకల్పం ముష్టిలో, పట్టులో బలిష్టమే.
అతని కంటిచూపు ప్రపంచాన్నే చేత పట్టగలదు
పెద్ద, చిన్న విషయాలపై సార్వభౌమ్యత చూపగలదు.
అంచనాకందని చలనం, దానికున్న అవకాశం
విడువక చేజిక్కుంచుకొని కలిపించెను సంసర్గత.
ఎక్కడో అధోలోక పదార్థంలో తయారైన ఈ జీవి,
ఏ రకమైన వైభవమూ లేక ఆటాడే భూతం మాదిరి,
ఇనుము, బురద కలిసిపోయినట్లున్న ఆతని ప్రకృతి పదార్థం,
కుటిలత, కుశలత కూడిన కుంచిత నరాలతో
పరిమితమై ఉన్న చిన్న స్వాప్నిక మస్తిష్కం గల
దీన, దుర్బల రసాత్మక అహంభావి, అతడు మొరటువాడు.
అతని హృదయం ఎరుగదు ఏనాడూ మాధురీయ, నవ్యప్రాయాన్ని,
ఆశలతో భయాలతో సంప్రేరితమైన దురుసు మనిషి,
కేకలు, కన్నీళ్ళతో గడిపే తీవ్రనాడీ వ్యాధి పీడితుడు,
కఠినాత్ముడు, నిర్దయుడు, దుష్టుడు, చిరుతడు, పాశవికుడు,
కర్ణకఠోర గాత్రంతో గావుకేకల ప్రవక్త.

ఇదమిద్ధ భావాలు కొరవడ్డ ప్రబుద్ధుడు,
మన మానవ ప్రస్థానంలో నాయకునిగా నటిస్తున్నాడు.
అతని భుజబలమే భవిష్యత్తు విజయతోరణం కాగలదట.
ఆతని ఆరగింపుకు ప్రపంచమొక పరిపక్వ ఫలమట.
అతని ఛాయ లండన్ నగరం నుంచి కొరియా దాకా పడుతున్నది.
పట్నాలు, దేశాలు అతని పాదాల క్రింద తుత్తినియలైపోతాయి.
ఒక భీతాహం తన గుప్పిటలో ప్రజను బంధిస్తున్నది.
మరగలు గ్రక్కే ఆ నోటి దగ్గర ప్రపంచ భవిత నిరీక్షిస్తున్నది.
ఒక రాక్షసశక్తి ఈ కురుచ మానవుని ఆదుకుంటున్నది.
ఒక భూరి శక్తి చేతిలోని చిన్న మొరటు పరికరము.
స్వేచ్ఛాయుత ఆత్మానందాన్ని, కాంతినీ గర్జిస్తూ,
బలము, నేర్పు, రాక్షసశక్తులతో కూడినదై.
మానవత్వాన్ని నేలకూల్చు దృఢసంకల్పంతో
ఒక ఉక్కుపాదం కింద భూమినంతటినీ ఏకం చేయాలని,
తన భయానక, దుర్మార్గ ప్రణాళిక అమలుకు నడుం కట్టింది.
మానవుని మనస్సునూ, సంకల్పాన్నీ ఒక్కసారిగా అణగద్రొక్కుతూ
సాధుత్వాన్నీ, కౌశల్యాన్నీ ఒక భయంకర పట్టులో బిగింది,
జనసమూహాల్లో రాక్షస నినాదాలు కురిపిస్తున్నది.
దాని అంధ సామ్రాజ్యాల ననుమతిస్తే,
ఆ పాలన ఘోరమైన ఘడియను సిద్ధం చేసి
అచేతన తన హక్కును తిరిగి పొందనిస్తుంది.
పరాప్రకృతి చైతన్యశక్తిగా వెలువడిన మానవుడు
తొలుతటి నిశీధిలో కూరుకపోగలడు.
పూర్వపు సృష్టి వెళ్ళిపోయినట్లుగానే
భూరి జంతువులు డైనాసార్‌లతో పాటు శిక్షను పంచుకుంటాడు.
అదంతా ఆ రాక్షసుని కట్టువస్త్రపు ఛాయయే
భయకంపిత భూగోళంపై అలుముకున్నది.
ప్రాణాంతక మిట్టపై నున్న అతని ఉన్నత భవనంలో
ఒంటరిగా ఆ అధికార స్వరాన్ని ఆలకిస్తాడు,

ఆతని చర్య అకస్మాత్తుగా ఎంచుకొన్న నియంత,
రాక్షస చాతుర్యంతో విసిరే పులిపంజా.
ఆతని శరీరం వినియోగించలేని ఒక మహాశక్తి -
అల్ప మానవుడైన కారణాన ఆ భయంకర అతిథి భరించలేని
కల్లోల జలధి యందు దురదృష్టపు నావలాగ -
ప్రేరేపించినది, ఆలోచించ, లంఘించ, ఘోషించ, పోరాడ
ప్రేరేపితుడై బెదరించి, భయపెట్టి, సడిచేసి, పాశవికుడై,
లంఘిస్తూ, గెలుపొందుతూ, అజేయుడై
ఆ సంక్షుభిత రహదారిపై
అంతకుమించిన పైశాచిక శక్తినియుదాక నెట్టబడు, భగవానుని పిడుగుపాటుని

CWSA 2:641 *అనువాదం : డా॥ అమరవాది ప్రభావతి,*
ప్రొ. అమరవాది వేంకటరామ శాస్త్రి

క్రూర నియంతలు

నీ కోసం గాలించే నా కళ్ళకి కనిపించారు
ఆ నలుగురు, పరమ భీకరులు,
కల్లల వేలుపులు, అజ్ఞానానికి నాయకులు,
వెతకి, మృతికి సాటిలేని సామ్రాట్టులు.

ఏ అంతులేని చిమ్మచీకటి అచిత్తి నుండి
ఉద్భవించింది వారి సామ్రాజ్ఞత్వం?
కోటి కల్లల కుటిల ప్రచారకులు
విశ్వవేదనకు విలేఖకులు.

నీదేనా స్వామీ ఆ నాల్గు ముఖాల నల్లని ముసుగు?
నీ కాలాతీత హృదయానికి కాలంలో గుడి కట్టాలని
ఆత్మను దాని విశ్వకార్యంలో లగ్నం చేశావు.
ఈ వికార మారువేషంలో నిను వెల్లడి చేసుకున్నావు.
నీవే, ఈ ముట్టడిని కట్టడి చేయగలవాడవు నీవే,
ఓ జ్యోతీ! ఓ అమర జ్యోతీ! ఓ అమలిన శాంతీ!

CWSA 2:624 *అనువాదం : డా॥ వి.శ్రీనివాసచక్రవర్తి*

సమరంలో

కాల అపారాంబుధిలో నుండి
జీవనం నుండి సులభముగ తప్పించుకొను మార్గముపై
తరచుగా మందగతిని సాగే యుగాల బృహదుపసంహారణలో
నీకు కొంత లాభం నా పతనం వల్ల దక్కునేమోనని
నేను మరణించ సమ్మతించితిని, ఓటమిని భరించితిని.
మెరసిపోతూ సాగించే నా అంతరాత్మ యానాన్ని వ్యతిరేకించుటకు
ఈ ప్రపంచ నిశ్చేతన మహాశక్తికి నీవిచ్చావు హక్కును.
నిశి విధించు సుంకాన్ని ప్రతి అడుగున ఆమె విధించు
ఆమె అన్యాయ గుమాస్తా అయిన దుర్విధి, లెక్క వ్రాసివుంచు.
నా చుట్టూ రాక్షస క్రియాశక్తి వత్తిడి కలిగించుచుండె
ఈ భువి వారిది, రుసుముగా వారు పగళ్ళను పట్టివుంచుతారు
నేను గాయాలతో నిండిపోయాను, పోరు నిర్దాక్షిణ్యమైనది
ఇది నీ విజయ ఘడియ కాదా?
అయినా నీవు యిచ్ఛయించినదే! ఇంకా విధికేమి బాకీ వున్నావు
ఓ లోకాల సనాతనుడా, నీవెరుగుదువు, నీకు తెలుసు.

CWSA 2:614 *అనువాదం : కె.వి.రావు*

నిశ్చేతన

మసకేసిన అనంత నిశ్చేతన శూన్యంలా
కనుపించే నిశి రెక్కల నిదురనుండి
చైతన్య రహిత అగాధం నుండి ఒక మహాశక్తి లేచె
మాంత్రికుని మహా ఊర్జపు సుళ్ళు తిరిగే జ్వాల

ఏదో బృహత్తర నిద్ర మత్తు ఉన్న వివేకం
చింతనా ప్రక్రియ, పథకం, లేకుండా పన్నాగం పన్నుచు
మండుతున్న తారకల దివ్యవైభవం వరుసలో తీర్చిదిద్దె
జంతువుల సజీవ దేహాలను, మనిషి మస్తిష్కాన్ని

ఏ కఠిన ఆవశ్యకత లేక క్రమబద్ధ యాదృచ్ఛికత
జగత్సర్వమునెరుంగ సజీవమయ్యె?
సంఖ్యల ఏ గారడి, ఏ యాంత్రిక నర్తనం
చేతనను వృద్ధి చేసె, అంతరాత్మను పూనె?
సర్వశక్తివంతుని నివాసమంధకారము
సర్వజ్ఞత ఆచ్ఛాదనం భగవంతుని అంధ ముసుగు.

CWSA 2:604 *అనువాదం : కె.వి. రావు*

భాగం-5

శిఖరాల స్వరం

అమేయబంధుర అనంతానంత
జ్ఞానఖడ్గాన్ని ఝుళిపిస్తున్న రీతిగా
ఘణిల్లున మ్రోగే సింహనాదపు తీరులా
వినబడుతున్నది స్వరావళి ఎక్కడో!
సువర్ణ ధనువునుండి వదలిన
నిశ్శబ్ద శబ్దవేదిలా ఝుమ్మని
నా కర్ణపుటాలలో వినిపిస్తున్నది
హృదయాంతరాళాల్లో ప్రతిధ్వనిస్తున్నది

నేను ఒంటరినై...
ఆదమరచిన వేటగాడు విడిచిన బాణంలా
నిబిడాంధకారంలో నిశిరాత్రిలో
సేదతీరుతున్న తరుణంలో

ఉన్నత శిఖరాల నుండి
స్వర్గలోకం నుండి
దైవం పరధ్యాన్నంగా పవళించి ఉండగా
ఈ లోయలోకి విసిరివేయబడ్డాను
నేను సాధించినదేమైనా ఉందా?
ఉంది... ఉంది...

మాటలాడుతున్నా లేదా...
మాటలు కరువై నిలబడిపోయినా
సదా ప్రకాశించే జ్ఞానసూర్యుడిలా
భావాతీత జ్ఞానాన్ని విరజిమ్మే యత్నంలో
అధోలోకపు ధవళకాంతులను
ప్రకృతిపై పారదర్శకంగా
ప్రకాశింపజేస్తూ... ప్రవహింపజేస్తూ...
అమృతాన్ని సేవిస్తూ
కమ్మని కలల ఎదపై
శాంతిసౌఖ్యాలను ప్రసాదిస్తూ
అలాగే...
ఓ అనంతకాలం ఉండిపోయాను.

CWSA 2:681 *అనువాదం : డా॥ టేకుమళ్ళ వెంకటప్పయ్య*

భగవంతుని శ్రమ

రజితరాగ మారుతాలలో
నీలి బంగారు మేలికాంతిలో
నీకై కన్న స్వప్నాలను
వజ్రాల మూటలా మృదువుగా కప్పి ఉంచా.

భూనభాలకు వారధిగా
హరివిల్లు నిర్మించాలని ఉంది;
వర్తిస్తున్న ఈ గ్రహసీమలో
అనంతత్వ బీజాలు నాటాలని ఉంది.

స్వర్గం సుదూరంలో
వీక్షించలేనంత వెలుగులా ఉంది;
నిలుపుకునే అవకాశం లేదు,
మూలాలకు పట్టు దొరకడం లేదు.

చిన్మయాన్ని కొని తెచ్చేవాడు
మృణ్మయాన్ని కాదనగలడా?
ఇహలోకపు భారం మోస్తూ
క్లేశాలను దాటాల్సిందే!

దైవాన్ని ఒత్తిడి చేస్తూ,
అజ్ఞానపు శ్రామికుడిలా
భూమ్మీద ఉన్నా నేను;
జీవ మరణ ద్వారాల మధ్య.

పదార్థపు బురదగుంటలో
లోతెంతో అన్వేషిస్తూ,
స్వర్ణనదీ ప్రవాహానికి
స్వర్గలోకపు వెలుగు బాటకు

పదార్థపు కాళరాత్రిలో
పవిత్రాగ్నిని వెతికా నేను;
కాని కాలుని కోపం నరుని శాపం
చివరకు నీకందిన బహుమానం.

మనిషి మనసు, పశువు మనసే;
పశుప్రవృత్తి గెలవాలని
పాపతాపాల ప్రీతిగ చూచే,
ఒక భూతమందు దాగున్నది.

దివ్యతేజం 'భూతాలకు' దూరం;
శుద్ధమైన అందాలను కాదని,
సంతోష భయోద్రేకాల
నాటకంలో పాత్రధారివి.

చుట్టూ తిమిరంతో సమరం;
మనం చూచే 'సౌర' గోళాలు
ఈ అస్థిర ప్రపంచానికి
సగం కాంతి మాత్రమే సమకూరుస్తూ ఉన్నాయి.

ఆశలనే దీపాల వెలుగులో
అఖాతపు అంచుల దాపున,
పాక్షిక సత్యాలు చూపే
పాంథశాల జీవయాత్ర.

సత్యమైన సత్యాన్ని కాదని, భయంతో
అజ్ఞానపు దైవాలను, అసుర 'శక్తులనూ'
ఆరాధిస్తున్నాము మనం;
వెలుగుల వెలుగులు కాదని.

కన్నదంతా కావాలని మళ్ళీ మళ్ళీ కోరాలి,
చనిపోయిన వాళ్లంతా మరల పుట్టి తీరాలి,
చేసిన యుద్ధాలన్ని మరల మరల చేయాలి,
ఫలమున్నా, లేకున్నా జీవయాత్ర సాగాలి.

నా వంటిన గాయాలు వందలైనా, వేలైనా,
అప్రతిహత యుద్ధ వీరులెంత మంది ఎదురైనా,
అనుకున్నది జరగాలి, ఆగకుండ సాగాలి;
'అతిమానస' ఆనందం అందరకూ అందాలి.

చీదరించుకున్న వారు ఎవరైనా దానవులే;
"నీ భావి ఎండమావి, నీ స్వప్నం పగటికల.
ఆకశాన ఏ విధంగా అగ్నిశిఖను అద్దుతావు,
పతనమైపోతావు, నీ పని పనికిరాని దవుతుంది.

"ఎందుకలా స్వర్గసుఖం పలవరిస్తూ పోతావు
ఆ బంగారు భవనమేది, ఆనందం ఎక్కడుంది?
అజ్ఞానపు చీకటిలో అటూ ఇటూ కొట్టుకునే
మనుగడయే మనకున్న అయోమయపు విధివ్రాత.

"నిశీధిలో మసలుకొనే భూతలమే మనకున్నది,
మిణుగు, మిణుగు దీపాలే మన ముందున్నవి కాదా?
ఆ దివ్యకాంతి నెలా భరియించగలం మనం;
దేవుని ఆకాంక్షనెలా తీర్చగలదు మానవాళి?

“అందులకే ఆ ‘దేవుని’ హతమారుద్దామా మనం!
ఆ తేజం, ఆ భారం పటాపంచలౌతుంది;
అంతులేని ఆ కాంతి అదృశ్యం అవుతుంది,
మానవ హృదయం ఎంతో తేలికపడిపోతుంది”

కాని మానవ హృదిలోనే ఆ దైవం నివశించేది;
ముప్పులతో, తప్పులతో, తడబాటుల గమనంతో
అనామకం అని పిలిచే ఆ ఆనందం కోసం
ఎడారిలో, బుడుగుల్లో నిరంతరం పయనించేది.

ఎవరో అంటున్నారు, ఎలుగెత్తి పిలిచారు;
“సాగిపో, సాగిపో ఎవరూ చేరని చోటికి;
గట్టివైన మూలాలకు చిట్టచివర చేరాలి,
బంధించిన కవాటాన్ని తట్టి మనం తెరవాలి.”

విషయాల మూలల్లో ఒదిగి ఒదిగి కూర్చున్నది.
నాకు కనపడిందొక నారీముఖ ఆసింగం;
దైవరహస్యాన్నంతా దాస్తూ చూస్తూ ఉన్నది;
విచ్చుకున్న రెక్కలపై నిద్రాణం అయి ఉన్నది.

మనసులోని ఆటంకాలందులకే వదిలేశా,
తీరని కోరికలనే అఖాతాలు దాటేశా;
శారీరపు దారుల్లో, సందులేని గొందుల్లో,
ఆవలి గట్టున ఉండే మార్మిక లోకం చేరా.

మూగదైన భూలోకపు భీతావహ గుండియల
చీకటి లోతుల మ్రోగే ఆ ఘంటిక విన్నాను;
ఆవేదన మూల కారణమేదో కాక
ఆ నరకపు లోగుట్టును సైతం కనుగొన్నాను నేను.

పై నున్నది డ్రాగన్ల ఘోష,
ప్రక్కన ‘దయ్యాల’ మ్రోత;
ఆలోచన జనియించిన శూన్యంలో పరికించా,
అంతులేని లోతుల్లో అలుపెరుగక నే నడిచా.

ఆశ నిరాశల మధ్యన అందిందొక సోపానం,
అనంతమైన శాంతాన్నే కవచంగా ధరించి,
ఆ దేవుని సొంతమైన దివ్యకాంతి పుంజాలను
మానవ అగాధంలోనికి మరలించా, కొనితెచ్చా.

నేనైన నా వాడు నాతోనే ఉన్నాడు
కప్పియున్న మాయంతా మటుమాయం అయ్యింది;
ఆ దేవుని సుస్వరాన్ని, అతని సంకల్పాన్ని విన్నా
అతని ఇచ్ఛను నా నుదుట దాల్చా.

ఊర్ధ్వ, అధో లోకాలకు నిర్మించానొక వారధి;
సేంద్రచాప శంపావృత శిఖరంపై
వెల్లివిరిసె స్వర్ణధార;
జగాలెల్ల ప్రకాశించె, ఆ కాంతుల మిలమిలలో

భూలోకపు హృదయంలో వెలిగిందొక దివ్యజ్యోతి;
వెలుగుతాయి ఇక నుంచీ అమరభాను దీప్తిశిఖలు;
జన్మ అవధుల్లో, ఆ అద్భుత కుహరంలో
రూపొందిన ఆ శక్తులు ఎదురు చూస్తూ ఉంటాయి.

సత్యం దివ్యానందం దర్శించే దీపాలై
వెలుగును మున్ముందొక స్వర్ణశిఖ సోపానం;
అజ్ఞానపు తిమిరాలను అంతం చేయాలని
దివ్యశిశువు లొస్తారు, దివ్యకాంతి దీధితితో
ప్రణవ నాదం విన్పించె బాకాతో

వినూత్న కాంతిపుంజాల వెండి వెలుగుల్లో
నవజీవన ద్వారాలకు నగిషీలను చెక్కాలి
పైన కప్పు పసిడి కాంతి, క్రింది నేల తళతళలు
జగమంతా వెలుగుతుంది, ఆచ్ఛాదన అంతరించి.

నూత్న రజత కాంతులతో
నా స్వప్నం ఫలిస్తుంది
స్వర్ణలీల దుస్తులతో
సజీవ సత్యం గమిస్తుంది.

CWSA 2:538 *అనువాదం : కె.ఆర్.ఎల్.నరసింహారావు*

ముగింపు?

మనమింతకాలం జీవించిన దానికి
మనం చేసిన దానికి, లేక కలగన్న దానికిదా ముగింపు
నా పేరు మరుపున పడిపోవడం, రూపంలేకుండాపోవడం
ఇదా ముగింపు?
రాతి పలక క్రింద పాడైన
లేక అగ్నిలో బూడిదగా మారిన ఒక దేహం
ఒక మనసు కరిగిపోవడం మరచిపోయి తన ఆలోచనలను కోల్పోవడం
ఇదా ముగింపు?
ఒకప్పుడున్న ఇకనెంత మాత్రం ఉండని
ఒకప్పుడెంతో ఉన్నతమైన మన గాఢ వాంఛలు
నిశ్చల భువిచే, స్థిర సూర్యకాంతిచే హేళన చేయబడి చనిపోవడం
ఇదా ముగింపు?
భగవంతుని వైపు ఎగబ్రాక మన మానవ ఆరాటాలు
ఇతర హృదయాలను మోసగిస్తూ సాగిపోతాయి.
అదే సమయంలో ప్రపంచం, మృత్యువు, నరకం వైపు మునిగిపోతుంటుంది.
ఇదా ముగింపు?
వీణ పడిపోయె, వ్రయ్యలై, మూగదై పడి ఉంది
అగుపించని వాద్యకారుడు చనిపోయెనా?
వృక్షం నరికి వేయబడింది గదా, పక్షి యెక్కడుండి పాడుతుంది,
పాట కూడా ఆగిపోక తప్పదా?
మనసులో పథకం రచించి, సంకల్పించి, భావనచేసి
భువి విధిని తిరిగి ఆకారించ పనిచేసిన ఒకడు
హృదయంలో ప్రేమించి, తపనచెంది, ఆశించిన ఆ ఒకడు
అతడు కూడా అంతమవ్వాలా?
ఆతని నామం మర్త్యమందు అమర్త్యం
ఇచట ఒక కళాకారుడైన అధిష్టాన దేవుడు
దివ్య ఆకారాలలో తనను తాను రూపరీత్యా మార్చుకొనుచుండు
లేకుండా పోయేందుకిష్టపడడు
తారకలెందుకు తయారుచేయబడెనో అదంతయు పూర్తియగు దనుక
హృదయం భగవంతునావిష్కరించుకొను దనక
అంతర్మాత తనను తానెరుగుదనుక. అపుడు సైతం
ముగింపు ఉండనే ఉండదు.

CWSA 2:643 *అనువాదం : కె.విరావు.*

Vol. 52, No. 8
August 2022

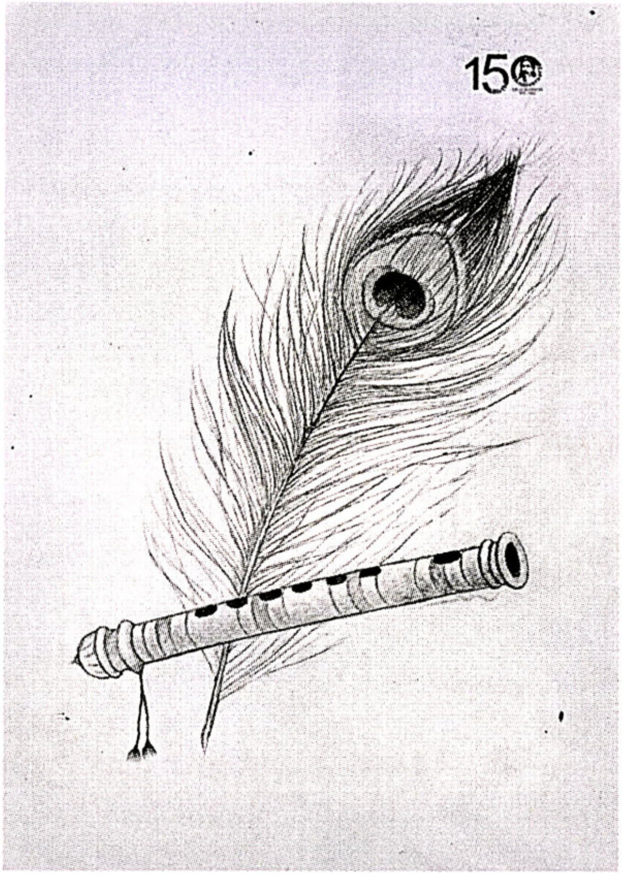
Date of Publication
1st August 2022

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001